

FORMIGUES VERMELLES

Miquel Serra

Tovallols blancs

Continuu visitant l'spa del vostre hotel perquè amb tu hi
[anàrem tant...

Estirat al solàrium me *massaig* la tristor
amb la invisible presència de Vangelis,
Love theme de Blade runner, com un convalescent
envoltat de tovallols blancs plegades.
Un encantador paisatge de fonoll
i pastanaga silvestre, empès pels microaspersors
estira cap a un sec més lluent,

alegre entorn de vespes i borinos
que prenen la mesura del carbó.
Jornal de feina dins oci, dins l'oci.
Les ungles cremen, el llibre
se va pansint, agradable anomalia
entre la calma i el rellotge pausat.
On l'aigua no tapa me pos dret i arriben
els crancs blancs de clor

i torn totes les mirades que me dirigeixen.
Aquí se deu compensar quelcom terrible i obscur.
L'equilibri natural pren forma
en fàcil suor, en dits arruats, en ulls
mig tancats sols per l'avinent sensació que consent
la brutalitat present a altres punts del món.

Reflexos

Els reflexos que se graven al cel-ras
en bon dematí indiquen el temps
que ha fet els darrers sis estius. A la sortida
de sol més tardana seguim dormint,
amb son acumulada, de somni
en somni ràpidament. Te serveix la meva
mà morta, esclafada no sé quantes hores,
per fer-te arribar l'actual record als ulls
tancats davall el coixí.

Però no se mos ocorr que podries
no jeure aquí. I si la persiana
vista des del llit se bat pels vespres
que t'has colgat enfadada, serà que
la fosca mos és bona i que hem sabut estar
al seu abast. Ja te dic, tots aquests estius,
devers l'hora que els mobles cruixen més.

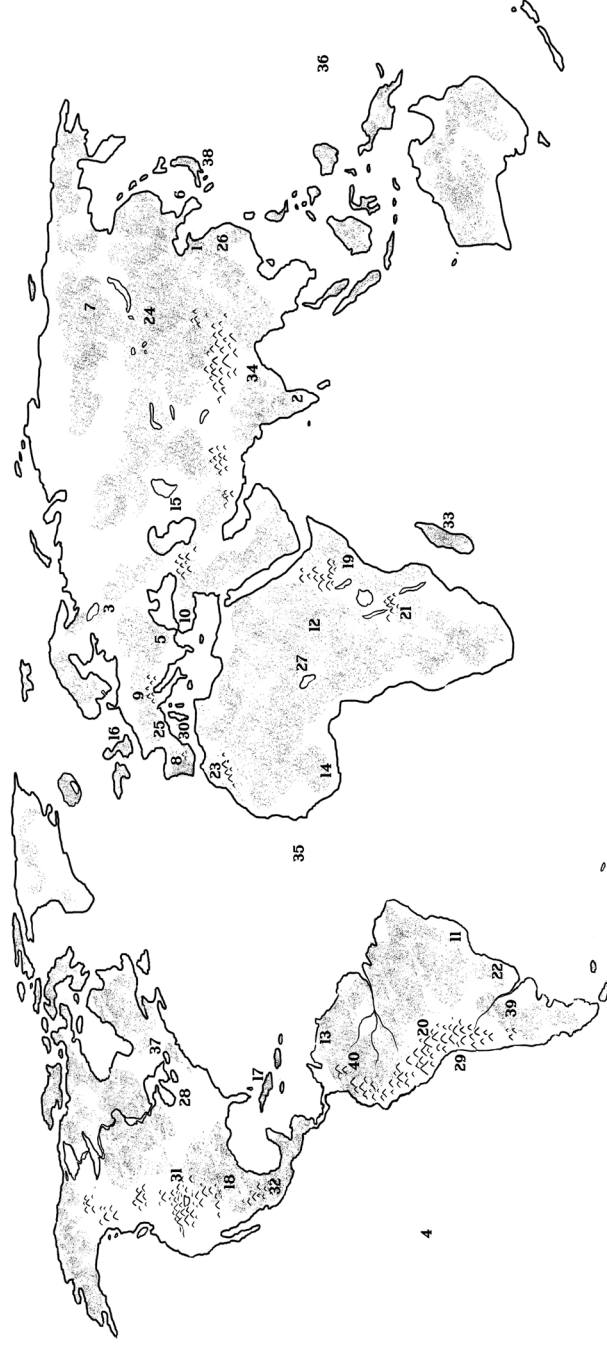
Por permanent

No he deixat mai cap llum tota la nit encesa,
conec els mobles amb els seus colors, he estat
moments dins sa casa a les fosques
cercant s'interruptor, entretenint sa ment
just just per no cridar sa por permanent.
I com aquell que se deixa enfilear una taràntula
pes braç, m'he quedat quiet a mig camí, resignat
a jo mateix, pensant que valdria la pena l'interrogatori
espectral.

Un pic vaig esborrar sense sentir
un missatge de telèfon i sempre he pensat
que era qualque assumpte important (era una època
d'assumpes importants).
De llavors ençà he anat endarrerir i voldria provar de treure
es tema:
—una cosa, aquell missatge era d'es murcià?

Quina sang freda per no dir
espera un moment, en arribar s'hora.

MAPA ACTUAL D'ON SE TROBEN LES REENCARNACIONS D'ALGUNS GRANS PERSONATGES DE LA HISTÒRIA

1. F. R. de Chateaubriand (estadista), Tsingtao, Xina	11. Posch (Derribos Arias), Rio de Janeiro, Brasil	21. Tomás Luis de Victoria (compositor renaixentista), Kapongola, Congo	31. Jeronimus Bosch (pintor), Denver, EEUU
2. Paul Klee (pintor), Madrás, Índia	12. Baró de Münchhausen (militar excèntric), Nyamellè, Sudàn	22. Francis Bacon (pintor), Pelotas, Brasil	32. Marcel Proust (escritor), Mèxic DF, Mèxic
3. Joe DiMaggio (jugador de beisbol), Moscu, Rússia	13. Fernando Martín (jugador de bàsquet), Caracas, Veneçuela	23. Marcel Duchamp (artista bèstia), Casablanca, Marroc	33. Santa Teresa de Jesús (mística), Tananarive, Madagascar
4. Ole Lund Kirkegaard (escritor per a infants), Napuka, Polinèsia francesa	14. Oliver Messiaen (compositor contemporani), Zvénoula, Costa de d'Ivori	24. Carl G. Jung (psicòleg), Ulan Bator, Mongòlia	34. Ivá (dibuixant), Calcuta, Índia
5. Alian Bombard (naufreg voluntari), Plovdiv, Bulgària	15. Chasey Lane (actriu de pel·lícula), Chimbai, Uzbekistan	25. Pare F. Bonaifè (botànic), Ardeche, França	35. Flannery O'Connor (escriptora), Brava, Cabo Verde
6. Maria Reiche (arqueòloga), Ch'ungu, Corea del sud	16. Yalal al-Din Rumi (derviche), Hull, Anglaterra	26. Robertson Davies (escritor), Shanghai, Xina	36. Theo Van Gogh (bon germà), Pingelap, Micronèsia
7. Maurice Ravel (compositor), Vilituisk, Rússia	17. Damià Huguet (escritor), Nuevitas, Cuba	27. Albert Hofmann (químic), Manguègne, Txad	37. G.I. Gurdjieff (inclassificable), Cornwall, Canadà
8. Irene Curie (científica), Alba de Tormes, Espanya	18. Carl Sagan (divulgador científic), Ciudad Juárez, Mèxic	28. Srinivasa Ramanujan (matemàtic), Chicago, EEUU	38. Mariano Barbacid (oncòleg), Osaka, Japó
9. Katsushika Hokusai (japonèsista), Baden, Àustria	19. Philip Larkin (escritor), Chisimato, Somàlia	29. Frida Kahlo (pintora), Puerto Huidido, Xile	39. J. H. Fabre (entomòleg), Buenos aires, Argentina
10. F. de Borja Moll (filòleg), Esmirna, Turquia	20. Robert Flaherty (cinesta), La Paz, Bolívia	30. Dersu Uzala (nòmada), Mallorca, Illes Balears	40. Emil Zatopek (fondista), Miraflores, Colòmbia

Formigues vermelles

Quan somii que vol mai me faig gaire amunt.
Sur a pocs pams d'avingudes i carrers marcant
l'alçada amb l'alè, com un fals record, fins arribar
al camp obert d'un altre país, on trob la forma
de no preocupar-me tant, remuntant per sobre de rius
i hivernacles calents. Fa una setmana
encara estava llest per viatjar;

però ara, una creu formada per les esteles
de dos avions se projecta on jo m'atur
i ja no puc volar pus, i me despert
pel recorregut de la taula giratòria que divideix
el meu darrer lustre en tants contes:
aquell en què tot semblava respondre
a pensaments i preguntes sorgits d'enrere

a l'espera d'una solució. Aquell en què afluien
cap a mi els bons desitjos dels qui m'apreciaven.
Aquell en què era capaç de creure
en una continuïtat de les coses sols per la meva
tranquil·litat. Aquell en què vaig recordar
els favors i les atencions humiliants
d'amics amb els que pràcticament no me faig.

I l'actual, en què sent les formigues vermelles
refugiades a l'escorça de la cúpula continguda
i al camí ple de castanyes que vaig recórrer,
pendents del canvi de signe arribat,
l'únic que sembla no transitori en tot el que conec.

Brega de galls

Hi ha dies que la primera cosa que sent es dematí és una
[brega de galls.

Amb un disc robat aturen es trànsit des carrer
una estona i criden als vells
que surtin dels pisos. Amb els esperons
rapinyen es nostre còrtex reptilià, i les esquenes deixen
de corbar-se tant. Quan sa bacina passa lentament les
[esposes

i viudes se'n tornen a dormir. Aleshores compareix
un teclat que tothom sap tocar, i sona s'acord de la comèdia
a vint o trenta mans. El dia hauria de ser festa a la localitat,
celebrar les calderes, fer confluïr les allaus al punt de gràcia.

Un poc empagueïts perquè l'assassí no són ells observen
la fi de l'espectacle. La sang sobre l'asfalt dura poc, les
[plomes
tremolen al costat de l'acera. L'amo del gall vencedor
se'n duu les dues gàbies.

Gravetat

Quan tenia cucs mon pare
les me treia amb un *palillo*.
No sabia jo de confusions o suficiència,
i m'entregava gustós, cul a l'aire i cap
per avall, a les *cosigoies* sense presura.
Dins la nova perspectiva jo devia
seguir jugant, incapaç ara d'imaginar-me

la conversa d'aleshores, que potser
rondava sobre pomes i lepidòpters. Al mig
del centenar d'ales concèntriques
que me creia habitar, quan tocar la pell
de mon pare era el més normal del món,
encara quedaven moltes hores
d'estar despert, sense saber

que aquestes alegres patologies caurien
en desús, només a l'abast de nòmades
i gallines. Ni sense sospitar tampoc que
no en tornariem a parlar, perquè una força,
entre jo i la seva ombra, se'n duria
el temps abundant.

Quan ajudava a ma mare a doblegar llençols...